

Sygn. akt I C 744/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Hanna Kaflak-Januszko

Protokolant: Katarzyna Kompiler

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2018 r. w S. sprawy

z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko N. S. (pop.O.)

o zapłatę

I. uchyla w całości wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Słupsku z 07.09.2017 r. wydany w sprawie I C 744/16 i oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz pozwanej N. S. (pop. O.) kwotę 1.277,40 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt siedem złotych 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 744/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. pozwem z 2.03.2016 r. domagał się zapłaty 3.693,20 zł z odsetkami umownymi od 2.297,75 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od 11.02.2012 r. tytułem zadłużenia z umowy pożyczki gotówkowej.

Pozwana N. S. (p. O.) nie zajął stanowiska w sprawie (odpowiedź na pozew nie dotarła na rozprawę) i wydano wyrok zaoczny.

Pozwana podtrzymała stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew w sprzeciwie, którym zaskarżyła cały nakaz zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia. Kwestionowała wpierw jednak, że zawarła umowę z powodem. Dodała, że ewentualnie mogła zawrzeć umowę o przyznanie limitu kredytowego, ale nie przyznawała tego faktu oraz negowała istnienie dochodzonego zadłużenia.

Powód potwierdził, że powództwo dotyczy umowy dającej pozwanej możliwość zadłużenia się w limicie kredytowym rachunku do 2.300,00 zł, która została wypowiedziana, a pozwana nie poinformowała powoda o nowym adresie. Twierdził, że uprzednio sprawę skierował do e-sądu, co przerwało bieg przedawnienia mimo, że tamto postępowanie zostało umorzone.

Sąd ustalił, co następuje:

20.11.2006 r. strony zawarły umowę o przyznanie limitu kredytowego z oprocentowaniem do kwoty 2.300,00 zł związanego z wydaniem karty kredytowej.

dowód: umowa – k. 130-132

Pismem z 8.05.2012 r., skierowanym na adresy pozwanej z umowy, powód wypowiedział umowę z 30-dniowym okresem wypowiedzenia, gdyż mimo wezwania do uregulowania zadłużenia, pozwana nie wykonała umowy .

dowód: pismo z dowodem doręczenia – k. 134-135

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie podlegało uwzględnieniu wobec podniesionego zarzutu przedawienia.

Żądanie pozwu wywiedzione było w oparciu o umowę o kredyt (art. 69 ustawy z 29.08.1997 r. prawo bankowe, obecnie t.j. 2017.1976 w zw. z jej art. 78 i 78 a oraz art. 720 kc i ustawą z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim, t.j. 2018.993, a także wówczas obowiązującą ustawą z 12.09.2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych /Dz.U. 2002.169.1385 ze zm./, zob. jej art. 2, 14 - wszystkie przy uwzględnieniu art. XLIX przep. wpr. kc statuujących zasady intertemporalne, a także szczegółowy przepis art. 26 ust. 1 ustawy, która uchyliła ustawę o elektronicznych ...- ustawa z 12.07.2013 r. Dz.U. 2013.1036).

Dlatego sytuacja pozwanej była kreowana korzystniej niż na podstawie art. 117 w zw. z art. 118 kc, które mogły dać podstawę oddalenia powództwa przy przyjęciu 3 – letni termin przedawnienia, skoro roszczenie wynikało z działalności gospodarczej (termin ten przyznał powód, a pozwana nie negocjała terminu wskazanego przez niego jako terminu wymagalności). Zgodnie bowiem z art. 6 ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych termin przedawnienia wynosił 2 lata.

Skutek zarzutu przedawnienia ma zastosowanie także do należności ubocznych, co dokładnie ujmuje wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2012 r. I ACa 256/12 LEX nr 1220759:

1. Przedawnienie nie jest samodzielnym i odrębnym uprawnieniem, lecz ściśle wiąże się z już istniejącymi prawami (z punktu widzenia wierzyciela) i obowiązkami (z punktu widzenia dłużnika).
2. Ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe, stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w art. 554 k.c., jednak roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.
3. Po przedawnieniu należności głównej nie tylko nie mogą być naliczane odsetki za dalszy okres opóźnienia, ale ponadto te odsetki, które już powstały do chwili przedawnienia należności głównej, podlegają przedawnieniu jednocześnie z należnością główną, czyli w terminie dwuletnim, wynikającym z art. 554 w zw. z art. 612 k.c. Natomiast odsetki za opóźnienie, objęte notami odsetkowymi, które zostały naliczone od należności, które nie uległy przedawnieniu, lecz zostały zapłacone, z tym że z opóźnieniem, uzyskały samodzielny charakter i podlegają przedawnieniu zgodnie z art. 118 k.c. w terminie trzyletnim odrębnie za każdy dzień opóźnienia.

Zacytowane rozstrzygnięcie stanowi kontynuację linii orzeczniczej omówionej w wyroku SN z 10.05.2013 r. I CNP 35/12 i Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę nie widzi argumentów, by ją negować:

(...)2035-12-1.pdf

Sąd nie podziela stanowiska, że mimo umorzenia poprzedniego wniesionego powództwa, doszło do przerwania biegu przedawnienia. Sądowi wiadome jest, że pojawiło się takie rozstrzygnięcie na kanwie spraw wnoszonych przed e-sąd, ale jest ono negowane w orzecznictwie (vide kwerenda na portalach orzeczniczych). Sąd rozpoznający sprawę nie znajduje uzasadnienia dla poglądu, iż mimo umorzenia postępowania, można mimo tego wywodzić skutki z podjęcia czynności przed sądem, które nie doprowadziły do innych czynności o znaczeniu prawnym (por. 182 par. 2 kpc, jak i wypowiedzi komentatorów do art. 355 kpc).

Wobec powyższego na podstawie art. 347 kpc orzeczono jak w sentencji, a Sąd nie dokonywał dalszej analizy odnośnie istnienia i wysokości zadłużenia, choć zwraca uwagę, że niektóre z kosztów na wydruku zobowiązań budziły wątpliwości (m.in. nie złożone dokumentów dotyczących naliczanych należności ubocznych jak koszty dochodzenia), a główne zadłużenie związane z pobraniem środków nastąpiło znaczenie przed wskazanym przez powoda terminem wymagalności związanym z wypowiedzeniem umowy. Znaczenie tego faktu zostało zauważone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r. I CSK 243/08:

Jeżeli posiadacz karty kredytowej wydanej przez wystawcę na podstawie umowy zawartej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych środkach płatniczych (Dz.U. Nr 169, poz. 1385) zaprzestał wpłacania minimalnej kwoty zadłużenia podawanej każdorazowo w doręczanych mu wyciągach bankowych, bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę tych kwot rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu, ustalonego w umowie.

OSNC 2010/1/16, Biul.SN 2009/5/10, M.Prawn. 2010/6/340-341

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 348 kpc z uwzględnieniem § 2 ust.3 rozporządzenia z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ...- /Dz.U. 2015.1800 ze zm. w wersji sprzed zmian/.